

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2019 r.,
sprawy z wniosku M. P.
o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy o rozwód,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 29 listopada 2019 r. (data widniejąca na pieczęci datownika na kopercie przesyłki) M. P. wniósł o oznaczenie sądu właściwego do wytoczenia powództwa w sprawie o rozwód przeciwko A. P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny, ponieważ pochodził od nieuprawnionego podmiotu. Począwszy od 7 listopada 2019 r. (data wejścia w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. poz. 1469 z późn. zm.) o oznaczenie sądu właściwego przez Sąd Najwyższy może wystąpić wyłącznie sąd, do którego wpłynął pozew (art. 45 § 2 k.p.c.). Wniosek samej strony należy zatem uznać za niedopuszczalny. O tym, że kompetencja do wystąpienia o oznaczenie sądu właściwego przysługuje wyłącznie sądowi, do którego wniesiono pozew, świadczy przede wszystkim językowa i historyczna wykładnia art. 45 k.p.c. Wyniki tej wykładni znajdują potwierdzenie w treści uzasadnienia projektu ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych

innych ustaw, w którym wskazano, że stronie przysługiwać będzie wyłącznie prawo wnioskowania o tego rodzaju wystąpienie.

Wskazana przez wnioskodawcę zasada szybkości postępowania, mimo jej niewątpliwej doniosłości, nie może prowadzić do argumentacji *contra legem*. Nadto nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, że zarezerwowanie wyłącznie dla sądu możliwości wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w art. 45 § 1 k.c., eliminuje wątpliwości w przedmiocie zakresu sprawy objętej oznaczeniem właściwości.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

aj
[aw]